

Exekuce

Přihlašovatel pohledávky, je-li jím správce daně jako věřitel (zástavní věřitel), splní svou povinnost podle § 336f odst. 2 o. s. ř. prokázat vymahatelnost přihlašované daňové pohledávky předložením opisu, kopie nebo stejnopisu listiny založené ve spise, kterou opatřil doložkou vykonatelnosti a ověřovací doložkou podle § 67 odst. 4 daňového řádu.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 708/2013, ze dne 26.11.2013)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v senátě v exekuční věci oprávněné C. ČR, spol. s r.o., se sídlem v P., zastoupené Mgr. R.V., advokátem se sídlem v P., proti povinné P. V., pro 10.459,10 Kč s příslušenstvím, o rozvrhu rozdělované podstaty, vedené u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 49 EXE 2407/2011, a u soudního exekutora Mgr. Č.B., Exekutorský úřad B., pod sp. zn. 005 EX 209/2011, o dovolání přihlášeného věřitele - Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, se sídlem v Českých Budějovicích, Mánesova 3a, proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 6. prosince 2012, č. j. 24 Co 2343/2012 - 311, tak, že usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 6. prosince 2012, č. j. 24 Co 2343/2012 - 311, se ruší a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Krajský soud shora označeným usnesením k odvolání přihlášeného věřitele Finančního úřadu v Českých Budějovicích (s účinností ode dne 1. 1. 2013 Finanční úřad pro Jihočeský kraj - dále též jen „správce daně“) potvrdil usnesení pověřeného soudního exekutora Mgr. Č.B., Exekutorský úřad B., ze dne 7. 8. 2012, č. j. 005 EX 209/2011 - 255, jímž rozdělovanou podstatu ve výši 38.667,- Kč rozvrhl tak, že se z ní uspokojí přihlášené pohledávky v tomto pořadí a výši: 1. pohledávka soudního exekutora Mgr. Č.B., Exekutorský úřad B., na nákladech exekučního řízení ve výši 12.454,90 Kč, k hotovému zaplacení, náležející do skupiny podle § 337c odst. 1 písm. a) zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2012 (dále jen „o. s. ř.“), 2. pohledávka Okresní správy sociálního zabezpečení České Budějovice v částce 22.052,37 Kč, k hotovému zaplacení, zajištěná zástavním právem s pořadím ke dni 25. 5. 2010, náležející do skupiny podle § 337c odst. 1 písm. c) o. s. ř., a 3. pohledávka oprávněného C. ČR, spol. s r.o., v částce 4.159,73 Kč, k hotovému zaplacení, náležející taktéž do třetí skupiny s pořadím ke dni 5. 5. 2011, čímž rozdělovaná podstata byla vyčerpána a další pohledávky se neuspokojují. Dále odvolací soud odvolateli uložil povinnost zaplatit oprávněné na nákladech odvolacího řízení částku 6.200,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jejího zástupce.

Odvolací soud ze spisu soudního exekutora zjistil, že ten při rozvrhu rozdělované podstaty nepřihlížel k přihláškám, které nesplňovaly náležitosti podle § 336f odst. 2 o. s. ř., mezi nimi i k přihlášce správce daně, jež mu byla doručena dne 13. 4. 2012. Vycházeje z § 336f odst. 2 o. s. ř. dovodil, že věřitel musí spolu s přihláškou pohledávky předložit i relevantní listiny, kterými jsou zejména exekuční tituly, a to ve formě originálu (stejnopisu) či úředně ověřeného opisu. K námitce odvolatele, že citované ustanovení formu těchto listin výslovně nestanoví, uvedl, že je třeba vycházet z toho, že se jedná o pohledávku, která má být uspokojena v exekučním řízení a která proto musí být dostatečným způsobem prokázána, stejně tak jako pohledávka oprávněného [§ 38 odst. 2 zákona č. [120/2001](#) Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů,

ve znění účinném do 31. 12. 2012, dále jen „exekuční řád“]. Jelikož správce daně přihlásil do exekuce svou pohledávku ve výši 197.344,- Kč, která byla určena výkazem nedoplatků ze dne 16. 9. 2011, č. j. 403450/11/077910301586, platebním výměrem ze dne 11. 4. 2012, č. j. 232603/12/077910301586, a platebním výměrem ze dne 11. 4. 2012, č. j. 232511/12/077910301586, „který byl zajištěn zástavním právem ke dni 8. 9. 2010“ (v odvolání je uvedeno, že „příhláškou správce daně přihlásil pohledávku v celkové výši 197.344,- Kč, z nichž 80.110,- Kč bylo zajištěno zástavním právem“ - poznámka NS), avšak předmětné platební výměry ani výkaz nedoplatků nepředložil v požadované formě, soudní exekutor k této přihlášce správně nepřihlížel. V této souvislosti poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 443/2005, podle něž věřitel splní svou povinnost podle § 336f odst. 2 o. s. ř. prokázat vymahatelnost přihlašované pohledávky nejen předložením stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí opatřeného doložkou vykonatelnosti, ale i jeho opisem (kopie), na němž je vyznačena ověřovací doložka podle § 73 odst. 2 zákona č. [358/1992](#) Sb. nebo podle § 3 odst. 2 zákona č. [41/1993](#) Sb. (pozn. NS - nyní dle § 8 zákona č. [21/2006](#) Sb.), a dále na rozhodnutí téhož soudu sp. zn. 20 Cdo 785/2002, v němž byla uvedená problematika taktéž řešena, byť se týkala povinnosti podle § 261 odst. 2 věty první o. s. ř., ovšem dle názoru odvolacího soudu se jedná o srovnatelné situace, které „musí mít stejné řešení“.

Proti tomuto usnesení podal přihlášený věřitel - Finanční úřad pro Jihočeský kraj dovolání z důvodu, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci. S poukazem na to, že dne 12. 4. 2012 podal u soudního exekutora přihlášku pohledávky, v níž uvedl jednotlivé pohledávky a jejich výši, které jsou zajištěny zástavním právem dle jeho pravomocného rozhodnutí ze dne 7. 9. 2010 o zřízení zástavního práva č. j. 226083/10/077940306431, že k přihlášce přiložil fotokopie písemností, založených ve spisu [§ 64 odst. 1 a odst. 4 písm. b) zákona č. [280/2009](#) Sb., daňový řád], včetně rozhodnutí o zřízení zástavního práva, přičemž veškeré tyto písemnosti byly opatřeny originálními razítky obsahujícími ověřovací doložky o jejich shodě a o jejich vykonatelnosti, dovolatel předně namítá, že rozhodnutí Nejvyššího soudu citovaná odvolacím soudem se vztahují k listinám vydaným soudy. Vydává-li však správce daně rozhodnutí, pak jejich počet odpovídá počtu jejich příjemců, přičemž jedno vyhotovení rozhodnutí s náležitostmi podle § 102 zákona č. [280/2009](#) Sb., daňového řádu (do 31. 12. 2010 dle § 32 odst. 2 zákona č. [337/1992](#) Sb.), se zakládá do spisu, a správce daně po jeho vydání vždy disponuje jedním originálním vyhotovením rozhodnutí, které obsahuje zákonem stanovené náležitosti. V této souvislosti odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 Afs 71/2004, z něž vyplývá, že nelze dodatečně vytisknout rozhodnutí, která jsou technicky zpracována, a podepsat je. Dále dovolatel poukázal na § 67 odst. 3 zákona č. [280/2009](#) Sb., podle něž je správce daně na žádost daňového subjektu oprávněn provádět ověřování písemností založených ve spise. Má zato, že vydá-li v rámci své pravomoci rozhodnutí, kterým dokládá pro jiná než daňová řízení, skutečnosti o daňovém dluhu za účelem jeho úhrady, pak není-li oprávněn založit do spisu více stejnopisů listin, může i pro tyto účely použít jejich fotokopie a případně je opatřit ověřovací doložkou. Požadavek, aby si pravost a věrohodnost listin, které sám vydal a založil do spisu, nechal úředně ověřit, a předložil jako přílohy k prokázání své pohledávky, nemůže být v souladu se smyslem § 336f odst. 2 o. s. ř.; takovýto postup by byl formalistický. Nesprávnost rozhodnutí odvolacího soudu dále spočívá v tom, že podle § 336f odst. 2 o. s. ř. se připojení listin prokazujících vymahatelnou pohledávku nepožaduje, pokud „skutečnosti“ vyplývají z obsahu spisu (viz rozhodnutí sp. zn. 20 Cdo 443/2005, v němž Nejvyšší soud dospěl k závěru, nesplnění povinnosti připojit listinu o tom, že pohledávka je zajištěna zástavním právem, je zhojeno, je-li přílohou exekučního spisu výpis z katastru nemovitostí). V daném případě je v exekučním spise založen list vlastnictví č. 1030, vedený u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, na kterém je vyznačeno zástavní právo ve prospěch dovolatele pro pohledávku ve výši 221.607,66 Kč a tato skutečnost vyplývá též z rozhodnutí soudního exekutora; výši zajištěné pohledávky pak upřesnil v podané přihlášce. Dále uvedl, že praxe ohledně požadavků na předkládání listin orgány finanční správy do rozvrhového řízení podle § 336f odst. 2 o. s. ř. je nejednotná, neboť některé soudy a exekutorské úřady akceptují fotokopie listin ze spisů vedených orgány finanční správy, opatřené

ověřovací doložkou a doložkou o jejich vykonatelnosti, zatímco jiné soudy a exekutorské úřady naopak vyžadují, aby předkládané písemnosti byly ověřovány pouze k tomu příslušnými orgány. Protože tato otázka nebyla dosud dovolacím soudem řešena, „mělo by rozhodnutí Nejvyššího soudu pro postup podle § 336f odst. 2 o. s. ř. zásadní význam, a to nejen pro orgány finanční správy“. Navrhl, aby usnesení odvolacího soudu bylo zrušeno a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

Nejvyšší soud dovolání projednal a rozhodl o něm podle občanského soudního řádu ve znění účinném od 1. 7. 2009 do 31. 12. 2012 (viz článek II, bod 12. části první zákona č. [7/2009](#) Sb. a článek II, bod 7. části první zákona č. [404/2012](#) Sb.). Po zjištění, že dovolání bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou, účastníkem řízení, zastoupeným zaměstnancem s právnickým vzděláním, dospěl k závěru, že dovolání je podle § 238a odst. 1 písm. e), odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř. přípustné, neboť rozhodnutí odvolacího soudu má ve smyslu § 237 odst. 3 o. s. ř. po právní stránce zásadní význam daný tím, že v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena otázka, jejíž posouzení bylo pro rozhodnutí v projednávané věci významné (určující), a to zda i pro správce daně jako věřitele (zástavního věřitele) platí, že povinnost podle § 336f odst. 2 o. s. ř. prokázat vymahatelnost přihlašované pohledávky splní (lze splnit) jen tehdy, předloží-li stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí opatřený doložkou vykonatelnosti nebo jeho opis (kopii), na němž je vyznačena ověřovací doložka podle § 73 odst. 2 zákona č. [358/1992](#) Sb. nebo podle § 8 zákona č. [21/2006](#) Sb. (dříve podle § 3 odst. 2 zákona č. [41/1993](#) Sb.), tak, jako v případě, že věřitelem předkládanou listinou ve smyslu § 336f odst. 2 o. s. ř. je soudní rozhodnutí.

Po přezkoumání rozhodnutí odvolacího soudu ve smyslu § 242 o. s. ř., které provedl bez jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.), dospěl dovolací soud k závěru, že dovolání je opodstatněné.

Právní posouzení věci je ve smyslu § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř. nesprávné, jestliže odvolací soud věc posoudil podle právní normy (nejen hmotného práva, ale - a o tento případ jde v souzené věci - i práva procesního), jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu sice správně určenou nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval (z podřazení skutkového stavu hypotéze normy vyvodil nesprávné závěry o právech a povinnostech účastníků).

Podle § 336f odst. 1 o. s. ř. věřitel, který má pohledávku zajištěnou zástavním právem k nemovitosti anebo který má proti povinnému pohledávku přiznanou rozhodnutím, smírem nebo jiným titulem uvedeným v § 274 (vymahatelnou pohledávku), může ji do řízení přihlásit nejpozději do zahájení dražebního jednání. Oprávněný a ten, kdo do řízení přistoupil jako další oprávněný, mohou své pohledávky přihlásit, jen jestliže jim byly přiznány rozhodnutím, smírem nebo jiným titulem uvedeným v § 274 po právní moci usnesení o nařízení výkonu rozhodnutí. Podle odst. 2 tohoto ustanovení v přihlášce musí být uvedena výše pohledávky a jejího příslušenství, jejíž uspokojení se věřitel povinného domáhá, jinak se k přihlášce nepřihlíží; o tomto následku musí být věřitel poučen v dražební vyhlášce. K přihlášce musí být připojeny listiny prokazující, že jde o vymahatelnou pohledávku nebo o pohledávku zajištěnou zástavním právem, ledaže tyto skutečnosti vyplývají z obsahu spisu.

Nejvyšší soud v usnesení ze dne 27. října 2005, sp. zn. 20 Cdo 443/2005, publikovaném pod číslem 49/2006 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, na něž poukázal odvolací soud i dovolatel, uvedl, že soudní praxe je jednotná v tom, že přihláškou se rozumí procesní úkon (podání) oprávněného, dalšího oprávněného nebo jiného věřitele povinného, adresovaný soudu, který musí obsahovat - vedle obecných náležitostí uvedených v § 42 odst. 4 o. s. ř. - označení pohledávky a její výši s příslušenstvím. Pohledávka musí být prokázána (doložena) kvalifikovanou listinou (např. stejnopisem písemného vyhotovení rozhodnutí opatřeného doložkou vykonatelnosti, výpisem z katastru nemovitostí, z něhož se podává, že pohledávka je zajištěna zástavním právem na postižené nemovitosti), kterou přihlašovatel připojí k podání, případně ji doloží dodatečně, vždy však - stejně jako samotnou přihlášku - nejpozději do zahájení dražebního jednání. Speciální upozornění a

poučení, jichž se věřitelům dostává dražební vyhláškou, současně vylučuje aplikaci ustanovení § 43 o. s. ř.; soud tedy není povinen nejen postarat se o odstranění vad přihlášky, ale ani vyhledávat (vyžadovat po přihlašovatel, popř. jiném subjektu) listiny prokazující způsobilost přihlášené pohledávky k rozvrhu rozdělované podstaty. K neúplné, nesrozumitelné nebo nejasné přihlášce, stejně jako k přihlášce nepodložené kvalifikovanými listinami soud prostě nepřihlíží, což má za následek, že takových pohledávek se rozvrh rozdělované podstaty netýká. Je-li listinou ve smyslu § 336f odst. 2 o. s. ř. soudní rozhodnutí, splní věřitel povinnost prokázat vymahatelnost pohledávky nejen předložením stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí opatřeného doložkou vykonatelnosti, ale i jeho opisu (kopie), na němž je vyznačena ověřovací doložka podle § 73 odst. 2 zákona č. [358/1992](#) Sb. nebo podle § 3 odst. 2 zákona č. [41/1993](#) Sb. (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. března 2003, sp. zn. 20 Cdo 785/2002, uveřejněné pod číslem 33/2004 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek). Důsledky toho, že přihlašovatel nesplnil povinnost připojit listinu prokazující, že pohledávka je vymahatelná nebo zajištěná zástavním právem, jsou zhojeny jen tehdy, pokud uvedené skutečnosti vyplývají přímo ze spisu, jinými slovy, je-li před zahájením dražebního jednání příslušné rozhodnutí nebo jiný exekuční titul, popřípadě výpis z katastru nemovitostí, z něhož se podává, že pohledávka je zajištěna zástavním právem, přílohou exekučního spisu; v takovém případě soud k přihlášce přihlíží, i když samotný přihlašovatel listinu nedoložil. Uzavřel, že je-li listina prokazující, že pohledávka je vymahatelná nebo zajištěná zástavním právem, založena do exekučního spisu do zahájení dražebního jednání, soud k ní přihlédne, i když ji nepředložil přihlašovatel pohledávky“.

V posuzované věci - jak z obsahu spisu soudního exekutora vyplývá - přihlásil Finanční úřad v Českých Budějovicích přihláškou, doručenou soudnímu exekutorovi dne 13. 4. 2012, daňovou pohledávku celkem ve výši 197.334,- Kč, sestávající podle položky 1) z částky 170.187,- Kč (daň z přidané hodnoty podle vykonatelného výkazu nedoplatků č. j. 403450/11/077910301586, sestaveného ke dni 14. 9. 2011, zahrnujícího pohledávku ve výši 52.953,- Kč podle rozhodnutí ze dne 25. 8. 2010, č. j. 221408/10/077910303575, pohledávku ve výši 55.505,- Kč podle rozhodnutí ze dne 27. 9. 2010, č. j. 241287/10/077910301586, a pohledávku ve výši 61.729,- Kč podle rozhodnutí ze dne 25. 10. 2010, č. j. 260789/10/077910301586) a z částky celkem ve výši 27.157,- Kč podle platebního výměru ze dne 11. 4. 2012, č. j. 232603/12/077910301586, a platebního výměru ze dne 11. 4. 2012, č. j. 232511/12/077910301586 - viz položky 2) a 3). V přihlášce dále uvedl, že „položka č. 1 (ve výši 52.953,- Kč), položka č. 2 a č. 3 jsou zajištěny zástavním právem, které bylo zřízeno...k předmětu dražby rozhodnutím o zřízení zástavního práva č.j. 226083/10/077940306431 ze dne 7. 9. 2010“, že zástavní právo vzniklo dne 8. 9. 2010, a že „částka zajištěná tímto zástavním právem k dnešnímu dni činí 80.110,- Kč“. Vznik přihlašovaných pohledávek správce daně dokládá (velmi málo čitelnými) kopiemi již dříve pořízených kopií 1) výkazu nedoplatků č.j. 403450/11/077910301586 a 2) rozhodnutí o zřízení zástavního práva č.j. 226083/10/077940306431 k zajištění daňových pohledávek za povinnou podle rozhodnutí vydaných v období od 24. 2. 2010 do 25. 8. 2010, opatřených ověřovacími doložkami o shodě se spisem dle § 67 odst. 4 zákona č. [280/2009](#) Sb., nečitelnými podpisy úřední osoby, otisky úředního razítka se státním znakem a doložkami vykonatelnosti, a 3) a 4) kopiemi dříve pořízených kopií platebního výměru ze dne 11. 4. 2012, č.j. 232603/12/077910301586, a platebního výměru ze dne 11. 4. 2012, č. j. 232511/12/077910301586, opatřených ověřovacími doložkami o shodě se spisem dle § 67 odst. 4 zákona č. [280/2009](#) Sb., nečitelnými podpisy úřední osoby, a dále otisky úředního razítka se státním znakem (taktéž velmi málo čitelnými).

Podle § 175 odst. 1 zákona č. [280/2009](#) Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“) správce daně může vymáhat nedoplatek daňovou exekucí nebo zabezpečit vymáhání nedoplatku prostřednictvím soudu nebo soudního exekutora, popřípadě jej uplatnit v insolvenčním řízení nebo přihlásit jej do veřejné dražby.

Pokud jde o vztah k občanskému soudnímu řádu, je v § 177 odst. 1 daňového řádu uvedeno, že nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se při daňové exekuci podle občanského soudního řádu. Podle odstavce 2 tohoto ustanovení pak platí, že pravomoci správce daně, jakožto exekučního orgánu, upravuje výlučně tento zákon. Tam, kde vystupuje správce daně coby oprávněný z exekučního titulu, použijí se obdobně ustanovení občanského soudního řádu upravující postavení oprávněného.

V důvodové zprávě se k tomuto ustanovení uvádí: „Odstavec 1 stanoví pro výkon daňové exekuce subsidiární použití o. s. ř. v případě, že není v tomto zákoně upraveno jinak. Z úpravy výkonu rozhodnutí obsažené v o. s. ř. se využijí zejména ustanovení, která upravují postup poddlužníků, ať již se jedná o plátce mzdy, poskytovatele platebních služeb, nebo povinné z jiných pohledávek, neboť se při této úpravě vycházelo z nutnosti stanovit co nejpřesněji postup správců daní a zachovat obecná pravidla tak, aby poddlužníci nemuseli diferencovat podle toho, kým je výkon rozhodnutí veden. Odstavec 2 konkretizuje pravidla, kterými se subsidiární použití o. s. ř. řídí. Je tak třeba vycházet z toho, že pravomoci správce daně jsou komplexním způsobem upraveny v daňovém řádu, tudíž normy, které upravují postup soudu, se nepoužijí. Naopak ustanovení, která na tyto normy odkazují, použít lze, neboť cílem daňového řádu není převyprávět všechny normy, kde je použito slovo „soud“. Tato koncepce zároveň negativně vymezuje, které úkony správci daně nepřísluší, tudíž např. způsoby exekuce, které daňový řád správci daně výslovně neumožňuje provést (prodej podniku), správce daně nemůže v rámci daňové exekuce využít. Tam, kde o. s. ř. hovoří o oprávněném či o vztahu třetích osob (zejména poddlužníků) vůči oprávněnému, lze naopak subsidiárně aplikovat o. s. ř., tj. v případě, že daňový řád neobsahuje speciální úpravu. Správce daně, který zde zastupuje zájmy toho kterého veřejného rozpočtu (v drtivé většině státního), má pro potřeby použití o. s. ř. pozici oprávněného, neboť tato pozice (na rozdíl od pozice soudu) nevyjadřuje vrchnostenské postavení správce daně“.

Podle § 176 odst. 1 daňového řádu exekučním titulem je a) výkaz nedoplatků sestavený z údajů evidence daní, b) vykonatelné rozhodnutí, kterým je stanoveno peněžité plnění, c) vykonatelný zajišťovací příkaz. Podle odstavce 2 tohoto ustanovení výkaz nedoplatků obsahuje a) označení správce daně, který výkaz nedoplatků vydal, b) číslo jednacích, c) označení daňového subjektu, který neuhradil nedoplatek (dále jen „dlužník“), d) údaje o jednotlivých nedoplatcích, e) podpis úřední osoby s uvedením jména, příjmení a pracovního zařazení a otisk úředního razítka; tuto náležitost lze nahradit uznávaným elektronickým podpisem úřední osoby, f) potvrzení o vykonatelnosti, g) den, k němuž je výkaz nedoplatků sestaven.

Podle § 94 odst. 1 daňového řádu listina vydaná orgánem veřejné moci v mezích jeho pravomoci, jakož i listina, která je zákonem prohlášena za veřejnou, potvrzuje, že jde o prohlášení orgánu veřejné moci, který listinu vydal, a není-li dokázán opak, potvrzuje i pravdivost toho, co je v ní osvědčeno nebo potvrzeno.

Podle § 67 odst. 3 daňového řádu na žádost daňového subjektu pořídí správce daně z části spisu, do níž lze nahlížet, doslovné opisy, kopie, výpisy nebo potvrzení o skutečnostech v ní obsažených a vydá je daňovému subjektu. Na žádost daňového subjektu správce daně rovněž ověří jejich shodu s obsahem spisu. O pořízení listiny a vydání ověřovací doložky provede úřední záznam. Podle odstavce 4 tohoto ustanovení v ověřovací doložce o shodě se spisem správce daně uvede a) zda opis, kopie nebo stejnopis souhlasí doslovně s listinou, z níž byl pořízen, a zda tato listina je prvopisem, opisem, kopií nebo stejnopisem a z kolika listů nebo archů se skládá, b) počet listů nebo archů, které ověřená listina obsahuje, c) místo a datum ověření, d) podpis úřední osoby a otisk úředního razítka se státním znakem.

K tomuto ustanovení se v Důvodové zprávě k daňovému řádu mimo jiné uvádí: „Pořizování opisů, kopií, stejnopisů, výpisů nebo potvrzení na žádost daňového subjektu správcem daně upravuje

odstavec 3, přičemž daňový subjekt je oprávněn po správci daně takový úkon požadovat pouze ve vztahu k té části spisu, která je přístupná k nahlédnutí, a správce daně toto pořízení zaznamená do úředního záznamu. Daňovému subjektu je dále umožněno žádat po správci daně ověření shody kopie s originálem (vidimaci). Pro zpřesnění postupu v daňovém procesu se v odstavci 4 uvádí náležitosti ověřovací doložky vydávané správcem daně, tak aby bylo zřejmé, že se ověřuje pouze shoda s listinou uloženou ve spise“.

Z této právní úpravy tedy zcela jednoznačně vyplývá, že správce daně je podle § 67 odst. 4 daňového řádu sám oprávněn vydávat ověřovací doložku o shodě kopie (opisu, stejnopisu) se spisem, jak dovolatel namítal již v odvolacím řízení, a to jak na žádost daňového subjektu, tak samozřejmě i při vymáhání nedoplatků daní způsoby uvedenými v § 175 odst. 1 daňového řádu.

Nejvyšší soud proto dospěl k závěru, že přihlašovatel pohledávky, je-li jím správce daně jako věřitel (zástavní věřitel), splní svou povinnost podle § 336f odst. 2 o. s. ř. prokázat vymahatelnost přihlašované daňové pohledávky předložením opisu, kopie nebo stejnopisu listiny založené ve spise, kterou opatřil doložkou vykonatelnosti a ověřovací doložkou podle § 67 odst. 4 daňového řádu.

Není proto správný právní názor odvolacího soudu, že i v případě, kdy přihlašovatelem pohledávky do rozvrhu rozdělované podstaty (v exekuci prodejem nemovitosti) je správce daně, se uplatní závěry uvedené v rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 443/2005 a sp. zn. 20 Cdo 785/2002; obě tato rozhodnutí totiž řeší situaci, kdy listinou ve smyslu § 336f odst. 2 o. s. ř. bylo soudní rozhodnutí, a nikoliv listina (exekuční titul) vydaná (vydaný) správcem daně podle daňového řádu. „O srovnatelné situace, které musí mít stejné řešení“, se tudíž - jak se odvolací soud mylně domnívá - nejedná. Dovolací důvod podle § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř. tak byl naplněn.

Dále dovolatel vycházejí ze závěrů uvedených v rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 443/2005 namítá, že podle § 336f odst. 2 o. s. ř. se připojení listin prokazujících vymahatelnou pohledávku nepožaduje, pokud „skutečnosti“ vyplývají z obsahu spisu, a že o právě takový případ se v dané věci jedná, neboť v exekučním spise je založen list vlastnictví č. 1030, vedený u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, na kterém je vyznačeno zástavní právo v jeho prospěch pro pohledávku ve výši 221.607,66 Kč, přičemž tato skutečnost vyplývá též z rozhodnutí soudního exekutora, a že výši zajištěné pohledávky upřesnil v podané přihlášce.

Jak je z odůvodnění napadeného rozhodnutí zřejmé, odvolací soud - ačkoliv správce daně v odvolání uvedl, že „přihláškou...přihlásil pohledávku v celkové výši 197.344,- Kč, z nichž 80.110,- Kč bylo zajištěno zástavním právem“, tuto jeho námitku zcela pomínil a nikterak se k ní nevyjádřil; jeho právní posouzení věci je tak v tomto ohledu neúplné a tudíž nesprávné.

Jen pro úplnost dovolací soud dodává, že dovolatelova argumentace rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 31. října 2006, sp. zn. 5 Afs 71/2004 - 83, je nepřipadná, neboť je v něm řešena zcela odlišná problematika, než v posuzovaném případě.

Protože usnesení odvolacího soudu není správné, Nejvyšší soud je, včetně závislého výroku o nákladech odvolacího řízení, zrušil (§ 243b odst. 2 část věty za středníkem o. s. ř.) a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 243b odst. 3 věta první o. s. ř.). V tomto řízení na odvolacím soudu bude, aby posoudil, zda listiny (velmi málo čitelné kopie již dříve pořízených kopií listin) připojené správcem daně k přihlášce pohledávky splňují předpoklady pro prokázání, že jde o vymahatelné pohledávky, a o pohledávky zajištěné zástavním právem, a dále, zda existence zástavním právem zajištěných pohledávek vyplývá z obsahu spisu. Teprve poté bude moci učinit závěr, zda rozhodnutí soudního exekutora je správné, či nikoliv.

(zdroj: www.nsoud.cz)

Další články:

- [Exekuce](#)
- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správa společné věci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Správní řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vylučovací žaloba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Promlčení, insolvence](#)
- [Nepřiměřená délka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výše výživného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)